

Світлана БОРОДИЦА

...доба війни...

ЛИПЕНЬ 2022

2025

Наукова бібліотека ТНПУ ім. В. Гнатюка

© Світлана БОРОДЦА

Сто двадцять восьма доба (1.07.2022)

ДЯКУЄМО українським воїнам, що кожен день наближають
нашу ПЕРЕМОГУ! Честь і хвала!

* * *

після перемоги
вцілілі українці
принесуть до кордону з московією
тонни і тонни спогадів
і постане з них
непорушна стіна
до самого неба
ні літак не пролетить
ні пушкін не прострелить,
ні достоевський не дістане.
26.06.22

© Лана Перлулайнен

Дата публікування: 1.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5031663510290335&set=gm.6122573714426716&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 21.08.2025

Фото з мережі

Сто двадцять дев'ята доба (2.07.2022)

Прислухаймося до авторитетної **Оксани Забужко**: українцям треба «потриматись ще трошечки... Мазепина Європа з Україною в центрі вже близько...» (с)». Віримо!

Дата публікування: 2.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5034422306681122&set=gm.6125424824141605&idortv=3219301224753994>

Дата звернення: 21.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцятьа доба (3.07.2022)

Кожен проходить свій шлях, зараз - національно самоозначуваний і життєво визначальний. Творчість **Аттилі Могильного** у потрібний час повернулася в Україну.

Це дорога від окупації,
по ній іде чоловік.
Танки горять край дороги,
і все навкруги мовчазне.
Цей чоловік — твердий,
він уже пройшов пекло,
і він готовий пройти знову.
Він може себе вдовольнити
самим життям,
він знає ціну життю.
Цей чоловік — мій народ.
Танки горять по всьому обрію,
і мій народ створює себе —
я не знаю такої сили,
котра може його зупинити.
...Чоловік іде дорогою.
Іде жменька попелу,
що веде за руку дитину.
Славмо.
1990.

Дата публікування: 3.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5036548453135174&set=gm.6127747017242719&idortv=3219301224753994>

Дата звернення: 21.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять перша доба (4.07.2022)

Нашу вітаїстичну силу ніколи не здолає рабська, бо «Свобода наче любов. Тому що неможливо пояснити рабові це почуття. Бо це як дихати. Цього не можна позбутися добровільно, бо згаснеш болісніше, ніж загинувши у бою. Це складалося поколіннями. Століттями. І жодне ярмо не здатне було придушити це почуття. Є народи, які "видаляють із себе раба по краплині". Але лишуються рабами. Тому, що потрібно просто не бути рабом» (Гліб Бабіч).

Дата публікування: 4.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5039100459546640&set=gm.6130515340299220&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 21.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять друга доба (5.07.2022)

Наша життєва сила живиться любов'ю до рідної землі та її Захисників!

«Ці дивні важкі дні, коли робиться боляче від новин, але стає світло від людей. Коли особливо гостро й знаково відчуваєш присутність своїх. Коли заряджаєшся від тих, хто не зрадив і залишився стояти пліч-о-пліч. Великий злам обов'язково настане, ситуація зміниться на нашу користь, ми повернемо все своє і вийдемо на свої кордони. А доки тримаймося і вірмо!» (Сергій Жадан).

Дата публікування: 5.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5041710409285645&set=gm.6133066113377476&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 21.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять третя доба (6.07.2022)

Щодня стоїмо в молитві за наших військовополонених Воїнів. Чекаємо повернення **Героїв з «Азовсталі»**. Знаємо, що живі, не знаємо, де і в яких умовах утримуються, які фізичні і моральні муки та знущання терплять. Влада, виконуй обіцянки! Поверни живими тих, кого обдурила, кого залишила напризволяще!

[#Azovstal](#) [#Mariupol](#)

Дата публікування: 6.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5044644655658887&set=gm.6136152289735525&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

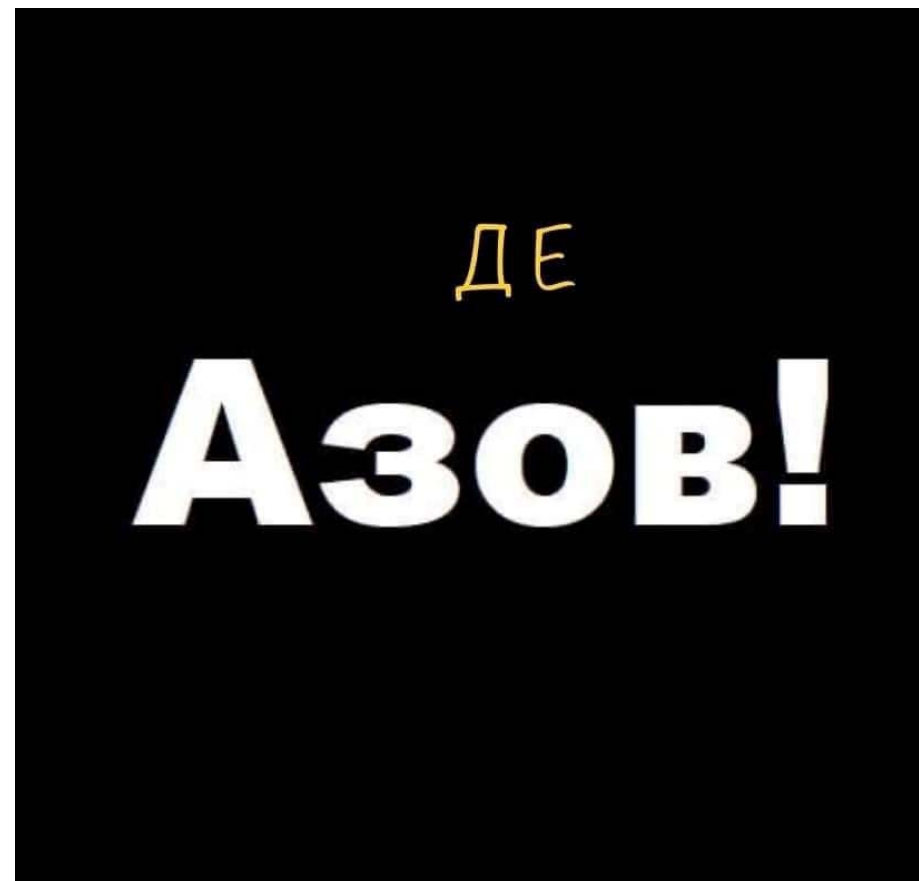

Фото з мережі

Сто тридцять четверта доба (7.07.2022)

Сьогодні Різдво Іоанна Предтечі. Йому молимося про благополуччя і здоров'я. Просимо не відмовити нашим Воїнам у заступництві. Нехай їхнє життя «відновиться справжнім покаанням, немов другим хрещенням».

Іван Гентош. На Купала

Нині марно папороть шукати,
Уночі до лісу не піду,
Бо Купало заступив на чати –
НІМАРСі наводить на орду.

І тому вогонь купальський буде –
Промигне мигцем у вишині,
І згорять заброди і прибуди
В тому благодатному вогні.

Відгуде далека канонада,
Відлетять до пекла орки злі,
І гроза, цій місії нерада,
Змиє погань з рідної землі.

А у нас ще буде свят немало –
Не сирени рев, а дзвін струни...
Будуть ще гуляння на Купала,
Як щорік бували... до війни...
6.07.2022

Дата публікування: 7.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5047150362074983&set=gm.6138776889473065&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять п'ята доба (8.07.2022)

Думки **Мирослава Дочинця** як громадянина про майбутнє України:

«Так гірко усвідомлювати, що росія ретельно всіма засобами готувалася до цієї війни роками, якщо не десятиліттями. А світ ні. Тому нинішня стратегія колективного Заходу - наскільки можливо нашими руками стримувати її, і стримано (!) вимотувати і виснажувати, для того, щоб:

- переозброїтися самим;
- переоснастити ЗСУ;
- підривати економіку росії;
- домовлятися з їхніми елітами про переворот (на народ сподіватися марно);
- дочікуватися, що путін зникне або сам із якогось дива це припинить, або дозріє ситуація більш-менш реальних переговорів...

Таким чином наша перспектива - руйнівна і затяжна війна. І щоб вижити, щоби втрачати свого якогось менше і, можливо, повернути втрачене, нам потрібно ВЖЕ переводити всю економіку, всю життєдіяльність країни на військові рейки, починати будувати потужну технократично-мілітаристську державу, як це зробив Ізраїль. За 2-3 роки можна з цим упоратися. Довго, витратно, жертвно? Так, але ми терпіли сотні років і втрачали мільйони життів...».

Дата публікування: 8.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5050200385103314&set=gm.6141986669152087&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять шоста доба (9.07.2022)

Українці таки непереможні. Слава нації!

Сашко Лірник Ми.

На Черкащині
Не пропащі ми,
Ні в Маньківщині,
Ні на Шполянщині,
Ані в Умані -
Гайдамаччині,
Ані в Корсунщині
Покозаченій.
Ми у Смілі,
Ми у Калинівці,
Ми у Жашкові,
І в Христинівці.
І у вольностях
Трахтемирівських,
І в обох куренях
Стеблійських,
В Чигиринських
Фортецях козацьких,
В Сабадаських
Возах чумацьких.
І у лісі
В Яру Холодному,
І в селі під Дніпром
Потопленому.
З Кобзарем
На кручах Канівських,
І з конем
На лугах Чорнобаївських,
І у Лисянці під горою,
І в Ладижинці над водою,
І в Буках в кам'яній протоці,
Під дубами в Звенигородці.
Не останні ми в цьому світі.
Ми - це сині волошки в житі !
Ми - це хлопці дужі й вусаті,
Ми - це дівки красиві й косаті,

Ми - це в хаті як у віночку,
„Ми - це стіл накрытий в садочку,
Ми - це тато, і мама, і баба,
І у діда курочка ряба!
Всі дівчата в нас
З перцем трошки!
Ну а парубки -
Котигорошки.
І опівночі ви повставали,
Бо це ми у похід засвистали!
Ми веселі і навіжені,
Ми - це шабля й коса у жмені.
Ми - сталеві плуги і багнети
І Легедзинські два кулемети.
Ми потилиці не схиляємо,
І об землю лихом вдаряємо!
Понад Бугами,
Понад Росями,
Та у росах ногами босими.
Ми засіємо і пожнивуємо,
І снопи у копи наскиртуємо.
Ми кохаємо і співаємо,
На сорочках світи вишиваємо.
Ми прокинемось,
Всіх розбудимо,
Ми бідою
Біду перебудемо.
Засміємося, не заригаємо,
В чорнозем її поховаємо!
Закопаємо, заборонуємо,
Ми страхи усі
Перетанцюємо.
Як наваляться -
То упремося!
В шиях жилами
Понапнемось!
В'язи скрутимо,
М'язами випнемось.
А не вийде -
То ми собі викрутимось!
Де упадемо -
Там і встанемо!

Знову з прискалком
В світ цей поглянемо!
Сміхом блискавки
В небі скрешемо,
Знову тернами
Чуба розчешемо.
В вишиванках
З трипільськими знаками
Знов відродимось
Поміж маками.
Передужаємо,
Не попустимо!
Україну з плечей
Не впустимо!

Дата публікування: 9.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5052267761563243&set=gm.6144177035599717&id&orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

© Світлана БОРОДІЦА

Сто тридцять сьома доба (10.07.2022)

Віriamo в ПЕРЕМОГУ щодня і щохвилини. Тримає в силі, впевненості і
«дуже допомагає просте усвідомлення «Україна – це я». Якщо Україна загине, то загину і я. Нас ніхто не поставить на коліна. Ми – не маленькі беззахисні істоти, ми - люди з гідністю і честю. І в ці жахливі часи повинні бути зібрані до купи, в кулак, спокійні, розважливі, й робити кожен свою справу. Плакати і жаліти себе будемо потім. Станьмо підтримкою для тих, хто поруч. ... Головне – зберегти в собі внутрішній спокій і віру, що ми переможемо. ... Війна – це праця, щоденна, виснажлива, але мотивуюча» (Галина Пагутяк).

Дата публікування: 10.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5054901971299822&set=gm.6146931298657624&id&orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

© Світлана БОРОДІЦА

Сто тридцять восьма доба (11.07.2022)

Кожен вірш, як і кожен патрон, потрапляють у ціль.
Утверджують у душі для священної боротьби за українське
майбуття.

Незалежно від щільності бою,
Не хвилюйся — все буде, як треба.
Що б не сталося, знаєш, завжди над тобою
Твої діти утримають небо (**Гліб Бабіч**).

Дата публікування: 11.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5058031240986895&set=gm.6150264348324319&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто тридцять дев'ята доба (12.07.2022)

Непробивною скелею стоять українці за свою волю і честь.
Святі апостоли Петро і Павло, учні Спасителя нашого Ісуса
Христа, будьте милосердні до наших захисників!

Іван Гентош

Ангел

Разом двоє удень й вночі,
Нерозлучні вони від нині -
Воїн з ангелом на плечі,
З рідним, видимим, жовто-синім.

Ангел ревно від ран й біди
Вберігає свого героя -
Він на лівім плечі завжди,
Бо на правім беззмінно зброя.

А як воїну бракне сил -
Візьме в руки його навмисне,
І торкнеться губами крил,
І чимдуж до щок притисне.

... Щось хитнеться на терезах -
Сам вціліє і побратими!
І всміхнеться на небесах
Той Невидимий, що над ними...
30.06.2022

Дата публікування: 12.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5060081924115160&set=gm.6152405518110202&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорокова доба (13.07.2022)

А здається, що минула вічність. ДЯКУЄМО одне одному за підтримку, нашим Воїнам - за захист. Попри все живемо, працюємо, молимося і віримо. І розуміємо: «Національна ідентичність - єдина стратегія нашого виживання» (**Вахтанг Кіпіані**).

Дата публікування: 13.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5063293237127362&set=gm.6155853077765446&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок перша доба (14.07.2022)

Серце рветься від болю... Нічого святого нема в рузких. Ні совісті, ні честі, ні сумління. Огидні і ненависні ті, кого людьми не наважуєшся назвати. Є Вищий суд. Дочекаємося справедливості.

Дата публікування: 14.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5067467953376557&set=gm.6159998220684265&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок друга доба (15.07.2022)

Найвищу нагороду Франції - орден Почесного легіону (Ordre national de la Legion d'honneur) **Ліна Костенко** присвятила українським воїнам, «бо то є наш найпочесніший Легіон». Отримуючи лицарський орден, українська письменниця відзначила: «У тяжкий час ми тут зібралися, але з дуже гарної нагоди, тому що отримати орден Почесного легіону – це велика честь. Зізнаюся, для мене це була абсолютна несподіванка, тому що я належу до невідомої всесвітньої літератури. І раптом — така відзнака». Ми переможемо!

Дата публікування: 15.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5070441489745870&set=gm.6163230873694333&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок третя доба (16.07.2022)

День ухвалення Декларації про суверенітет України. Свою державу та її незалежність українці боронять століттями. Не поступимося. Бо ціна надто висока.

Ми розстріляні.

Всі.

У війні...

Першим вибухом.

Жахом. Сльозами.

Кожним іменем,

Що на хресті,

Або датою... Там, за полями...

Стали ми,

Голим нервом...

Болить...

Ми старіємо всі, четвергами...

Вже півроку, ніхто з нас не спить, -

Як прокинулись, в лютому, з вами...

Kateryna Sydorova.

Дата публікування: 16.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5074230322700320&set=gm.6167208763296544&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок четверта доба (17.07.2022)

Душа української письменниці **Віри Вовк** (1926-2022) «стане
дзвоном
Старої бойківської дзвіниці,
Щоб голосити за мертвими
І будити живих».

ХРЕСТОНОСНИЙ ПОХІД

Бийте на сполох дзвони
Михайлівського собору!
З Півночі суне
Хрестоносний похід
Звичаю нас навчати!
Юродивий Распутін
Прагне імперії
Й хоче тебе обмити
Від давніх, гріховних бажань,
Страднице, Україно!
Не первина, що кажани-опирі
Ссуть твою кров, Україно!
Що переповняють свої комори
Твоїм добром, ще й зазіхають на душу!
Благай за нас, Богородице,
Стіно Незрушима!

Дата публікування: 17.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5076683939121625&set=gm.6169801946370559&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

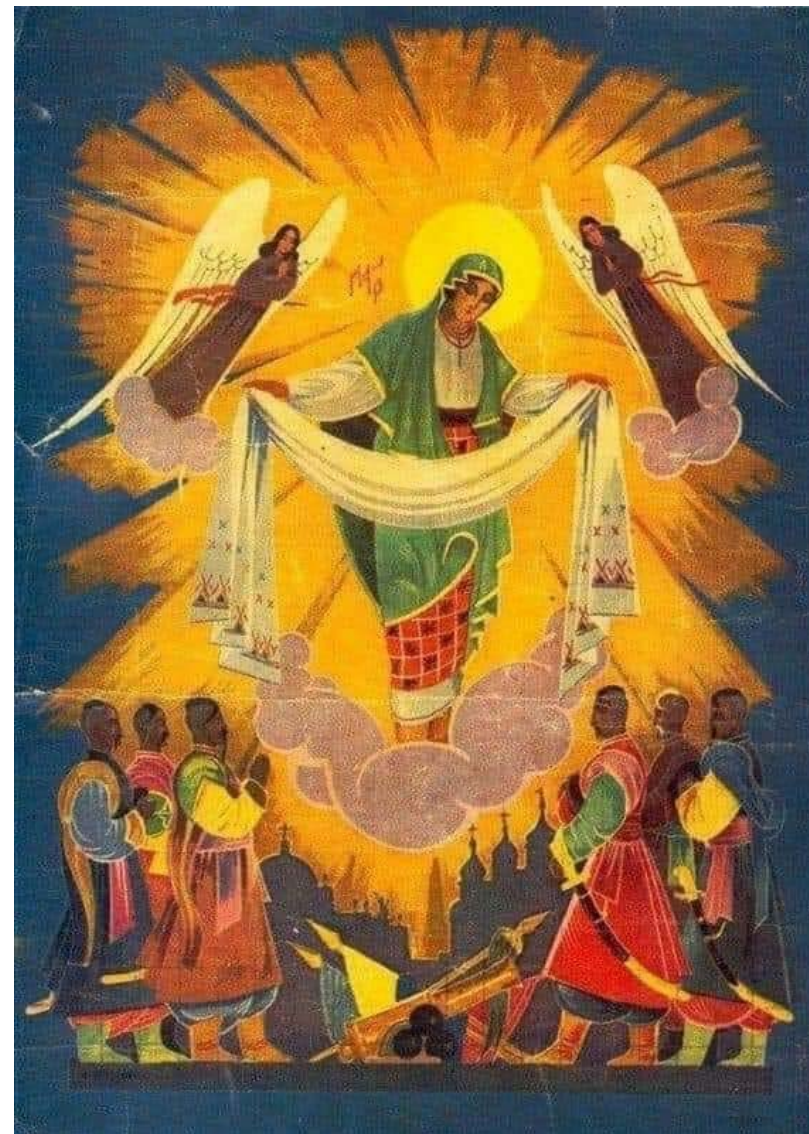

Фото з мережі

Сто сорок п'ята доба (18.07.2022)

Тримаємо стрій! Віримо ЗСУ. Читаємо українську літературу. «Багато хто каже, що зараз не може читати... А читати треба. Треба триматися за Слово. Воно розважить і відкриє приховані сенси того, що відбувається. Воно дасть скріплення і раду-розраду. Бо все приходить, заходить і відходить через Слово» (**Мирослав Дочинець**).

Дата публікування: 18.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5080159152107437&set=gm.6173457912671629&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок шоста доба (19.07.2022)

Події поза фронтом все більше розчаровують. Тримають на дусі лише мотиваційні пости. Такі, як **Сергія Руденка**: «Я хочу бачити карту повітряних тривог росії - від калініграда до владивостока.

Я хочу, щоб їхні кораблі - від Північного до Чорного моря, від Тихого океану до Атлантичного лежали на дні. Я хочу, щоб всі жителі московії - попри різні часові пояси, не спали, ховалися у своїх погребях і ніколи більше звідти не вилізли.

Я хочу, щоб кожною клітиною свого тіла вони відчували, як це, коли по тобі гатять балістичними ракетами. І я хочу, щоб світ спостерігав за цим дійством без будь-якої емпатії».

Дата публікування: 19.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5082218748568144&set=gm.6175646879119399&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок сьома доба (20.07.2022)

Сьогодні знову Харків. І смерть українців. Рятують спогади, що потроюють ненависть до ворогів. **Галина Вдовиченко** пише: «...щоразу згадую нові деталі, вони спливають після кожної новини про Маріуполь, Слов'янськ, Сєвєродонецьк, Краматорськ, Костянтинівку, Миколаїв, Одесу, Херсон, Дніпро, Запоріжжя, Вінницю... У спогадах усі будинки залишаються цілими і неушкодженими, усі дорослі і діти повертаються додому. У тих днях багато сонця, книжок, усмішок і обіймів. І багато такого, що ховалося дотепер у закапелках пам'яті. Це часом щось побутове, другорядне, кумедне. А часом - важливе, до щему, до сліз. За інших обставин, щось таке пригадавши, ділилася б з вами. Але не зараз. Бо тепер до цих спогадів приєднується інше, сьогоднішнє, те, чого ми не забудемо і не пробачимо. Ці фотографії і кадри завжди будуть поруч. росія-терорист ніколи не відмиється від крові. Воєнні злочинці будуть покарані. А українці житимуть у вільній країні»..

Дата публікування: 20.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5085935734863112&set=gm.6179391218744965&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок восьма доба (21.07.2022)

Сьогодні єдність слова і чину значущі для українців, як і в час героїчної боротьби **Олени Теліги**. Вона - «поетка вічної тривоги... Але тривога її енергійна і радісна - тривога вільної людини, певної, що світ належить тим, хто має волю до боротьби. Зоря Олени Теліги - то зоря світанкова...» (Євген Сверстюк). Прочитаймо сьогодні - в день народження поетеси - її полум'яний «Пломінний день».

Дата публікування: 21.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5088424097947609&set=gm.6181981588485928&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто сорок дев'ята доба (22.07.2022)

Цікаво стежити, як **Сергій Жадан** «заримовує історичні злами». А він, щодня дивлячись на «пощерблені вже цього березня сірі стіни будинку "Слово", «нищені росіянами модернові будинки в старому центрі», «спалені університети й школи», висновує: «українська література, так чи інакше, завжди була й лишається однією з перших мішеней для імперії ... Очевидно, що для кожного окупанта буде йтися про винищення українського слова, як чогось засадничо небезпечного.

Все це, як на мене, говорить лише про одне - вони знову й знову приходять сюди, аби винищити нас, винищити нашу історію, аби винищити тут Україну. А вона знову й знову тут відроджується. Бо тут вона вкорінена, тут вона в підмурівку всієї цієї химерної надбудови, що зветься Харковом. Тому і цього разу вбивцям нічого не вийде. А нам далі зміцнювати наш підмурівок, відбудовувати наші стіни». Кожен день наближає нас до нашої ПЕРЕМОГИ.

Дата публікування: 22.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5091036267686392&set=gm.6184642218219865&id&orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесята доба (23.07.2022)

Вкотре і ще раз: **«Угоди з росією не варті й паперу**, на якому написані». Доведене історією міркування німецького канцлера Отто фон Бісмарка знову підтверджує обстріл окупантами Одеського морського торгового порту крилатими ракетами типу «Калібр» (повідомлення ОК «Південь»). Терор і шантаж - синоніми домовленостей із руззкими. Смерть ворогам!

Дата публікування: 23.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5093215590801793&set=gm.6186902054660548&id&orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесят перша доба (24.07.2022)

П'ять місяців повномасштабної війни росії проти Української держави. Символічно, що в день рівноапостольної **княгині Ольги** її криваві помсти древлянам за смерть Ігоря розуміємо як святий обов'язок покарати ворога за підступний смертельний злочин. Віримо: історія повторюється: «А як узяла вона город (Коростень), то спалила його. І старійшин же города спалила, а інших людей - тих побила, а других оддала в рабство мужам своїм, а решту їх залишила платити данину. І наклала вона на них данину тяжку, і дві частини [її] ішли Києву, а третя — Вишгороду, до Ольги, бо Вишгород був Ольжиним городом. І пішла Ольга по Деревлянській землі з сином своїм і з дружиною своєю, встановлюючи устами і уроки [донині] є становища її і ловища її» (зі сторінок «Повісті минулих літ» Нестора Літописця). Боротьба української нації, освячена кров'ю наших захисників, священна за правом і «рокова» для росіян. Слава Україні!

Дата публікування: 24.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5095987083857977&set=gm.6189899761027444&idortv=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесят друга доба (25.07.2022)

Під час страшної кривавої війни часто соромно (насправді і нема бажання!) говорити про щастя. Письменниця, головна редакторка і співзасновниця «Видавництва Старого Лева» **Мар'яна Савка** дуже органічно й мотиваційно пояснює, чим пахне щастя: «Щастя має складний букет запахів. Воно пахне як мій син — житнім хлібом. І книжками, які щойно з друкарні. І порожньою глядацькою залою, яка чекає глядачів. Щастя пахне купейним вагоном і дьюті-фрі в аеропорту, бо я так люблю мандрувати. І нішевим парфумом – замша і трояндове дерево. І солярною в салоні пікапу, який їде на фронт. Щастя пахне живою людиною, яку ти можеш обійняти». Щастя - це рідні захисники, котрі з ПЕРЕМОГОЮ повернулися додому!

Дата публікування: 25.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5098811450242207&set=gm.6192735407410546&idortv=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

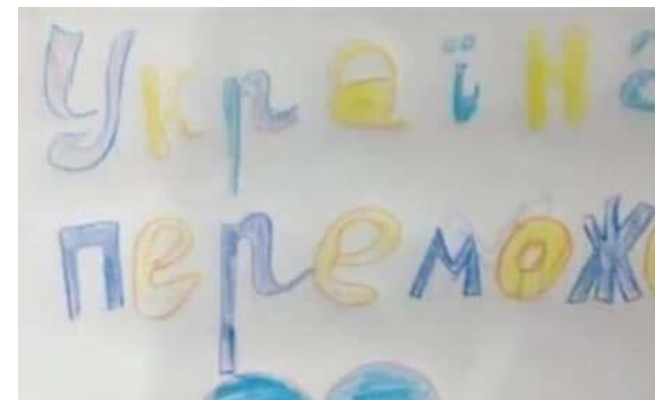

Фото з мережі

Сто п'ятдесят третя доба (26.07.2022)

Фізично і морально важко. Читаємо українську поезію!

Юлія Мусаковська

Кожна звістка про смерть,
зламану долю,
зруйнований дім
— наче дірка у тілі,
швидко закрита металевою латкою.
Скоро там не залишиться
живого місця.

Залізний дроворуб,
пекельний андроїд,
досконала машина.
Міцна оболонка, наповнена болем і люттю.
Немає на світі страшнішої зброї,
потужнішого механізму.
Немає небезпечнішого
супротивника.

Тихо, серце моє,
заткнися,
завмири,
зараз не час.

Не час бути байдужими. Треба відвертих емоцій, адекватних
реакцій, пильного контролю

Дата публікування: 26.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5100562310067121&set=gm.6194531543897599&id=orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесят четверта доба (27.07.2022)

Богдан Лепкий із «глибокої потреби нинішньої великої хвилі» містично-гаряче благав Тараса Шевченка: «Прийди до нас!»: «Прийди, прийди на ті згарища і руїни ... і тим нашим людям, що караються там Бог вість за які провини муками дантейського пекла, говори тим словом простим і щирим, яким Ти тільки вмів говорити, що всі їх болі і всі їх страдания не підуть намарно, що з тих руїн, мов Фенікс з попелів, двигнеться нове, буйне, повніше від давнього життя. Піди, піди тими довгими стрілецькими ровами, де наші борці, хлопці й інтелігенти, старці й напівдіти, день і ніч заглядають в очі, і говори їм, і нашіптуй до уха, що вони не даром кров свою і братів своїх проливають, не даром голови свої буйні кладуть; що це не якась похибка трагічна, не червоне божевілля, а огонь очищення, а горнило, розпалене до грані, в яким витоплюються нові цінності світла, нові форми луччого життя.

Говори це їм, вони ж з Твоїм «Кобзарем», мов з Євангелієм, мов із Псалтирою в руках, конають, говори це їм, щоб вони не збожеволіли, щоб із страшним прокльом на устах на той світ не відходили.

І прийди в ті літні, короткі, в прецінь такі довгі ночі, в наші табори полонених і в оселі виселенців наших і сестрам нашим, і братам нашим безталанним, що кинули хату, поле, худібку, все, а тепер з жалю і туги на скорбних постелях в'ються, говори, що вони незабаром вернуться туди, куди їх серце тягне, вернуться і почнуть жити наново, а на своє нинішнє горювання глядітимуть колись, немов на якийсь страшний сон.

Скажи їм, щоб вони не піддалися тузі і горю, щоб наперекір судьбі і на злість ворогам нашим жили, бо їх треба, конечно треба, бо що ми без них, що Україна без народу?»

Дата публікування: 27.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5104074769715875&set=gm.6198105843540169&id&orvanity=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесят п'ята доба (28.07.2022)

День пам'яті рівноапостольного князя Володимира. День хрещення Русі. День української державності. «Ми - унікальний народ, де Герой і поважний ветеран, і медик, що рятує життя, і музикант на концерті у військовій частині, і актор на сцені, і журналіст на нулі, і маленькі діти, що збирають кошти на ЗСУ. Герой - кожен! Ми, нема сумніву, що разом виженемо ворога з нашого дому! 🇺🇦 Переможемо! З днем української державності!» (Євген Нищук)

[#УкраїнаПереможе](#)

[#СлаваУкраїні](#)

[#СлаваЗСУ](#)

Дата публікування: 28.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5106097836180235&set=gm.6200266923324061&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ
ГЕНЕРАЛ ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ

Фото з мережі

Сто п'ятдесят шоста доба (29.07.2022)

Шок, біль, неприйняття... **Загинув Гліб Бабіч!** Поет. Доброволець. Командир. Вище броні і нижче шолому – Спільне ти взяв на себе. Просто вони проспали цей постріл, Нібито не по них. Сходячи в небо, пробачиш їх втому, Бо все зробив, як треба. Янголом зверху прикриєш всіх поспіль – Втомлених та сліпих. Втомлені та сліпі. Втомлені, бо сліпі.

Збережемо пам'ять про кожного українця-воїна, котрий заплатив найвищу ціну за Україну та наше благо. «Світлу та довгу. І вдячність. ... Це не реквієм. Це пам'ять. Це ваше життя після смерті.

Земний вам уклін. І вибачте нас» (Гліб Бабіч). ЧЕСТЬ!

Дата публікування: 29.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5107191296070889&set=gm.6201555639861856&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі

Сто п'ятдесят сьома доба (30.07.2022)

Помсти! Кари! Розплати! Вірю, що азовці безжально знищать
винних у катуваннях і звірячих вбивствах українських
полонених у концтаборі «Оленівка».

Гей, царю тьми!

Наш лютий вороже! Недарма ти боїшся

Кайданів тих залізної музики!

Боїшся ти, що грізні, смутні гуки

Пройняти можуть і камінне серце.

А чим же ти заглушиш дикий голос

Хаосу темного, крик голоду й біди

І розпачливого гукання «світла, світла»?

На нього завжди, як луна у горах,

Одважні, вільні голоси озвуться.

«Хай буде тьма!» – сказав ти, – сього мало,

Щоб заглушить хаос і Прометея вбить.

Коли твоя така безмірна сила,

Останній вирок дай: «Хай буде смерть!»

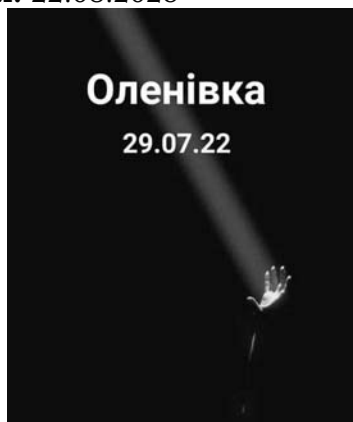
(**Леся Українка «FIAT NOX!»**)

Дата публікування: 30.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5111339995656019&set=gm.6205808666103220&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Оленівка

29.07.22

Фото з мережі

Сто п'ятдесят восьма доба (31.07.2022)

Вічна ганьба «московським вошам», а особливо «своїм
гнидам»! Донатимо ЗСУ! «Попіл спалених сердець Азовсталі
стукає в серця українців, що все більше стають сталевими.
Сталь - ось що нас порятує. Сталеві нерви, сталева витримка і
багато гарячої сталі, що нищитиме їх неустанно» (**Мирослав
Дочинець**).

Дата публікування: 31.07.2022

Джерело :

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=5114479692008716&set=gm.6209054325778654&id=3219301224753994>

Дата звернення: 22.08.2025

Фото з мережі